

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 5C/78/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912207135
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2013:5912207135.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné nám. 13, Bratislava, v konaní o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh v celom rozsahu zamietá.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 si navrhovateľ uplatnil voči odporcovi právo na zaplatenie sumy 175,-Eur z titulu majetkovej škody a sumy 110,64 Eur z titulu nemajetkovej ujmy, pričom v odôvodnení svojho návrhu uviedol, že navrhovateľ ako oprávnený subjekt navrhol zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 5300001 dlžníkom S.ou N.ou, nar. XX.XX.XXXX, pričom exekučné konanie bolo vedené pod sp.zn. EX1393/2003. V exekučnom konaní vedenom podľa procesných pravidiel obsiahnutých v ustanovení § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na časť potrebnú k posúdeniu a rozhodnutiu (v skutočnosti súd nemá inú legálnu možnosť, než o návrhu len na základe posúdenia osoby nového exekútora rozhodnúť, a teda do konania nevstupujú žiadne iné informačné podnety a nevykonáva sa dokazovanie), nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase exekúcie. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa poškodený v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy SR. Poškodený sa dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody, po doručení uznesenia exekučného súdu zo dňa 26.01.2011 o zmene súdneho exekútora.

Navrhovateľ si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslil nasledovne:

- majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne plynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom, a to vo výške 70,-Eur (správa pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému), 40,-Eur (udržiavanie a správa informačného systému), 50,-Eur (administrácia listín a komunikácia s pôvodným súdnym exekútorom), 15,-Eur (administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde). Celkove vynaložil poškodený vo veci správa a vymáhania svoje pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom sumu 175,- Eur, ktorá by nezaťažila poškodeného, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o návrhu na zmenu exekútora by dodržal zákonnou stanovenú dobu.

- nemajetková ujma v peniazoch je vo výške 110,64 Eur, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonne stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že nastanú účinky predpokladané ustanovením § 44 ods. 8 Exekučného poriadku a že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu nasledovných rizík:

- neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného

- neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným

- neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolvencii povinného.

Náhradu nemajetkovej ujmy navrhovateľ vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov. Ďalej navrhovateľ poukázal aj na ďalšie dôvody na podporu svojej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy, a to neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv navrhovateľa v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času vyvolala u navrhovateľa, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, úplne zbytočné a právne nezodpovedateľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou aj jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a spôsobilá neistota v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy. V ďalšom navrhovateľ poukázal na nálezy Ústavného súdu SR týkajúce sa primeranosti požadovanej výšky finančného zadosťučinenia vo veci porušovania práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Navrhovateľ si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania sumu 110,64 Eur, pričom uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, a to práve na základe aplikácie vyššie uvedenej doktríny Ústavného súdu SR, teda 663,88 Eur za rok : 12 mesiacov v roku = 55,32 Eur za mesiac. V danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 69 dní. Navrhovateľ napokon uviedol, že v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, do podania žaloby však odporca na žiadosť pozitívne nereagoval.

Odporca vo vyjadrení k návrhu doručenom tunajšiemu súdu elektronickými prostriedkami dňa 30.05.2013 a doplnenom písomne dňa 05.06.2013 žiadal návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietnuť, a to z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Poukázal na nedostatky podaného návrhu,

ktoré spôsobujú zmätočnosť podania, keď navrhovateľ uviedol časť dôkazov, avšak v skutočnosti preniesol celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Taktiež z podania navrhovateľa nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Neoznačenie spisovej značky exekučného konania, v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradného postupu zo strany exekučného súdu, bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd Slovenskej republiky odmietol sťažnosti navrhovateľa na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu (rozhodnutie Ústavného súdu SR II. ÚS 211/2012, sp.zn. IV. ÚS 366/2012, sp.zn. IV. ÚS 374/2012). Pokiaľ ide o uvádzané prietahy v konaní, navrhovateľ neuviedol kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu, neuviedol, ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany odporcu, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti, t.j. či využil účinné právne prostriedky nápravy na urýchlenie konania. Judikatúra Ústavného súdu SR (konkrétne nález III. ÚS 69/2011-25) poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ má predovšetkým postupovať v zmysle zásady *vigilantibus iura* (každý nech si stráži svoje právo). Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Odporca ďalej poukázal na to, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody boli mu doručené dňa 23.04.2012. Vzhľadom na to, že už dňa 27.09.2012 bola okresnému súdu doručená žaloba, je zrejmé, že navrhovateľ ju nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. V takom prípade ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Ministerstvo spravodlivosti SR adresovalo navrhovateľovi po doručení žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody výzvy na doplnenie žiadosti, napriek tomu navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. preto nárok navrhovateľa nepovažuje za predbežne prerokovaný.

Ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. ustanovujú všeobecné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, a to nezákonné rozhodnutia, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. K otázke nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote je potrebné uviesť, že všeobecným predpokladom na zmenu súdneho exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora spolu s uvedením súdneho exekútora, ktorý má nahradiť pôvodného exekútora. V praxi je zaužívaný model, v zmysle ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, vyčíslenie jeho doterajších trov a na zaslanie príslušného exekútorského spisu za účelom realizácie povinnosti vyplývajúcej exekučnému súdu z ustanovenia § 44 ods. 9 zákona č. 233/1995 Z.z. Odporca zároveň pripustil, že v niektorých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu najmä v prípadoch, ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť, v takých prípadoch exekučný súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu navrhovateľa tak, aby v tejto lehote rozhodol zároveň aj o trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora a súčasne postúpil novému exekútorovi exekučný spis pôvodného súdneho exekútora. Navrhovateľovi však nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. Vzhľadom na povahu úkonu, zákonom stanovenú lehotu a lehotu, v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť navrhovateľa i nevyhnutnosť vykonať pred, resp. súčasne s rozhodnutím i iné úkony, nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné prietahy a teda za nesprávny úradný postup. Zároveň odporca poukazuje aj na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, podľa ktorého pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, resp. do doručenia uznesenia o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi. To znamená, že v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody, pôvodný súdny exekútor mal a mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktorú mal poverenie, s ohľadom na zachovanie kontinuity konania. Otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované článkom 48 ods. 2 Ústavy SR je pritom kompetentný preskúmať Ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ústavnou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, najmä kritéria, ako sú zložitost'

veci, správanie účastníka a postup súdu. Súd konajúci o náhrade škody by mohol pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní v prípade, ak by tieto boli konštatované predsedom súdu alebo Ústavným súdom SR. Odporca nepovažuje za preukázanú existenciu prieťahov v predmetnom exekučnom konaní.

Pokiaľ ide o materiálnu škodu vo výške 175,-Eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 110,64 Eur, s poukazom na § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami, skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčíslovaniu škody zo strany navrhovateľa. Navrhovateľ nekonkretizoval, či ním uvádzané vecné náklady predstavujú skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Navrhovateľ ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, nepochybne pre svoju činnosť potrebuje a využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad poskytnutých úverov. Takýto systém musel využívať nielen počas domnelých prieťahov, ale aj pred týmto obdobím, ako aj po ňom, nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcií, ale aj takých, pri ktorých žiadne exekúcie neprebiehali. Pokiaľ navrhovateľ uvádza ako ďalšiu položku majetkovej škody „udržiavanie“ systému, taktiež ide o činnosť, ktorú musí vykonávať na každodennej báze, najmä pri poskytovaní úverov v takom rozsahu, ako ich poskytuje navrhovateľ. Akákoľvek výška nákladov prevádzkovania na správu informačného systému vznikala/ vznikla navrhovateľovi bez ohľadu na tvrdené prieťahy, preto požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecné činnosti je nesprávne a účelové. Rovnako navrhovateľ nepreukázal ani nárok na vznik nemajetkovej ujmy, keď s poukazom na judikatúru Ústavného súdu SR je potrebné uviesť, že poskytovanie finančného zadostučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany Ústavného súdu. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami/skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčíslovaniu škody zo strany navrhovateľa a preskúmanie predmetného nároku je znemožnené. Navrhovateľ nepreukázal jednak vznik, a ani výšku škody. Pokiaľ sa domáha nahradenie nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške pomernej k času tvrdeného omeškania vypočítanú zo základu 663,88 Eur na rok (suma, ktorú v niektorých náleзоch priznal Ústavný súd SR), odporca poukázal na viacero náleзов Ústavného súdu SR, kde rozhodoval o poskytnutí finančného zadostučinenia za zbytočné prieťahy. Poskytovanie finančného zadostučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Každé prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 663,88 Eur, ktorá musí byť priznaná za každý rok prieťahov, je nesprávna úvaha. Vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a u fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 30 Cdo/675/2011, odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prieťahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Taktiež „zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov“ nebolo zo strany navrhovateľa preukázané ani to, akým spôsobom uvedená situácia „ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa“. V ďalšom poukázal odporca na ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď pri formovaní záveru o potrebe priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, je potrebné uvedené ustanovenie Občianskeho zákonníka zohľadniť. S prihliadnutím na charakteristiku podnikateľskej činnosti navrhovateľa považuje odporca za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si navrhovateľ uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala navrhovateľovi vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite navrhovateľa. Taktiež odporca poukázal na neexistenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a prípadnou škodou.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) súd konal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa a jeho zástupcu, ako aj v neprítomnosti odporcu. Odporca svoju neúčasť písomne ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci bez jeho prítomnosti. Právny zástupca navrhovateľa elektronickým podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 03.06.2013 požiadal o zrušenie nariadeného pojednávania až do právoplatného rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu, keď navrhovateľom označené skutočnosti v podanom návrhu sú takého charakteru, že predpokladajú vylúčenie všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania vo veci. Navrhovateľovi neboli doposiaľ oznámené výsledky procesných postupov sudcu a súdu, ktoré by boli základom pre spoľahlivé riešenie otázky zachovania nestrannosti súdu a ustanovenia nestranného zákonného sudcu. Keď súd neprerokuje objektívnu námietku vznesenú navrhovateľom skôr., ako otvorí

pojednávania, dopustí sa tým odmietnutia spravodlivosti v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (nález Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 46/04 z 20. apríla 2005). Otvoreniu pojednávania musí predchádzať definitívne vyriešenie otázky zámeny namietaneho súdu a osoby domnelého zákonného sudcu, ktorý je vo veci doposiaľ povolaný rozhodovať. Je neodňateľným právom navrhovateľa, aby o jeho žalobe rozhodol v prvom stupni samosudca, u ktorého nie sú žiadne pochybnosti o predpojatosti. Právo na nestranného sudcu je súčasťou práva na spravodlivý proces, ktorý je zaručený nielen Ústavou, ale aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Navrhovateľ trval na tom, že objektívna námietka porušenia nestrannosti je dôvodná. Dôvodnosť námietky porušenia nestrannosti je závažne podporená tým, že pomer sudcu k veci, ktorý má za následok jeho zaujatosť v danej veci, vyplýva aj z právneho záujmu sudcu na prejednávanej veci, pretože môže byť rozhodnutím súdu priamo dotknutý vo svojich právach (§ 22 zákona č. 514/2003 Z.z.), vylúčený je sudca aj preto, že získal o veci poznatky iným spôsobom než z dokazovania na konaní a do úvahy prichádza aj vzťah ekonomickej závislosti.

Súd neakceptoval žiadosť právneho zástupcu navrhovateľa o odročenie nariadeného pojednávania z ním uvádzaných dôvodov s poukazom na skutočnosť, že navrhovateľ sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu na výzvu súdu výslovne vyjadril, že námietku zaujatosti voči zákonnému sudcovi nepodal. V danom prípade však dňa 12.11.2012 zákonná sudkyňa JUDr. Janka Majerčíková oznámila v zmysle § 15 ods. 1 O.s.p. skutočnosť, pre ktoré by mala byť vylúčená z pojednania a rozhodnutia tejto veci s poukazom na skutočnosť, že v exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 7Er/35/2003, postup ktorej má byť predmetom preskúmania v danej veci, bola zákonnou sudkyňou. Uznesením č.k. 10NcC/46/2012-25 zo dňa 28.02.2013 Krajský súd v Žiline rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Ružomberok JUDr. Janka Majerčíková je vylúčená z pojednávania a rozhodovania veci vedenej na tamomšom súde pod sp.zn. 5C/78/2012. Predmetné uznesenie bolo právnemu zástupcovi navrhovateľa doručené dňa 11.04.2013, t.j. navrhovateľ mal vedomosť o procesných postupoch smerujúcich k vyriešeniu otázky nestranného sudcu. Vec bola následne náhodným výberom pridelená na pojednanie a rozhodnutie JUDr. Vladimírovi Topoľančíkovi. Vzhľadom na uvedené súd má za to, že postupoval v súlade so zákonom a námietky navrhovateľa ohľadne vyriešenia otázky nestranného súdu a ustanovenia nestranného zákonného sudcu nepovažuje za dôvodné.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise, ako aj s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7Er/35/2003, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Dňa 18.11.2003 bol na Exekútorický úrad Mgr. S.e Krasňanovej so sídlom Nám. A. Hlinku 36/9, Považská Bystrica, doručený návrh na vykonanie exekúcie oprávneným POKOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava proti povinnej S.i N.ej, bytom Moyzesa 1568/23, 034 01 Ružomberok, na vymoženie sumy 25.200,-Sk s príslušenstvom na základe exekučného titulu - notárskej zápisnice č. N2957/03, NZ77936/03 zo dňa 05.09.2003 vydaného Notárskym úradom JUDr. Ondreja Ďuriača v Partizánskom. Na základe vyššie uvedeného bola dňa 05.12.2003 tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora Mgr. S.e Krasňanovej o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sp.zn. EX 1393/2003. Dňa 16.12.2003 súd vydal pod č. 5508*009222 poverenie pre súdneho exekútora Mgr. S.u Krasňanovú na vykonanie exekúcie na základe vyššie uvedeného vykonateľného rozhodnutia. Dňa 22.11.2010 bol tunajšiemu súdu doručený návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora, ktoré podanie bolo dňa 21.12.2010 odoslané súdnemu exekútorovi JUDr. S.i Krasňanovej spolu s výzvou na vyjadrenie sa k trovám exekúcie a predloženie exekučného spisu. V podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 13.01.2011 súdny exekútor vyčíslil trovy exekúcie, súčasne zaslal exekučný spis a vyjadril sa k návrhu oprávneného tak, že navrhol, aby súd návrh na zmenu exekútora zamietol a súčasne exekúciu ako neprípustnú zastavil v časti úrokov z omeškania. Uznesením č.k. 7Er/35/2003-20 zo dňa 26.01.2011 vydaným vyšším súdnym úradníkom bolo žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovené a vykonaním vyššie uvedenej exekúcie bol poverený súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, Exekútorický úrad Bratislava, Záhradnícka 60. Zároveň súd určil trovy súdneho exekútora JUDr. S.e Krasňanovej na sumu 120,92 eur. Proti výroku o zmene exekútora podala JUDr. S.a Krasňanová v zákonnej lehote odvolanie. Vzhľadom na uvedené bolo predmetné uznesenie v tomto výroku zrušené a vo veci opätovne rozhodol sudca, a to uznesením č.k. 7Er/35/2003-26 zo dňa 12.01.2012, ktorým žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonaním vyššie uvedenej exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorický úrad Bratislava, Záhradnícka 60. Predmetné uznesenie nie je doposiaľ právoplatné, nakoľko proti tomuto uzneseniu podala JUDr. S.a Krasňanová v zákonnej lehote odvolanie. Zároveň predmetné uznesenie sa nepodarilo doručiť do vlastných rúk povinnej, preto súd

vykonával úkony smerujúce k prešetroeniu jej súčasného pobytu. Uznesením č.k. 7Er/35/2003-59 zo dňa 14.05.2013 bola povinne ustanovená ma ochranu práv a záujmov v tomto konaní opatrovníčka v osobe pracovníčky Okresného súdu Ružomberok.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 a 2 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 44 ods. 6 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) v znení účinnom do 31.08.2005 ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 238 ods. 1 Exekučného poriadku konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Podľa § 238 ods. 2 Exekučného poriadku ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005.

Vyššie citované ustanovenie zákona nedefinuje pojem nesprávneho úradného postupu, nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote.

V prejednávanej veci si navrhovateľ uplatňuje náhradu majetkovej škody vo výške 175,-Eur a nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 110,64 Eur, a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní v zákonom stanovenej lehote. Z vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že dňa 22.11.2010 bol Okresnému súdu Ružomberok doručený návrh oprávneného (v prejednávanej veci navrhovateľa) na zmenu súdneho exekútora v zmysle § 44 ods. 8 Exekučného poriadku, avšak

predmetné exekučné konanie sa začalo dňa 18.11.2003, preto je potrebné na vec aplikovať ustanovenie § 44 ods. 6 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.08.2005, ktoré neustanovovalo povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, k tomuto došlo až s účinnosťou od 01.09.2005. V tejto súvislosti súd poukazuje na ust. § 238 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z., v zmysle ktorého konania začaté pred 01.09.2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.08.2005, ak odsek 2 neustanovuje inak. Ustanovenie § 238 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. taxatívne vymedzuje ustanovenia Exekučného poriadku, ktoré sa použijú aj na konania začaté pred 01.09.2005, pričom ust. § 44 ods. 6 tu nie je uvedené. Zároveň súd poukazuje na to, že ustanovenie § 44 ods. 8 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.12.2006 sa nevzťahuje na konania, ktoré sa začali pred 01.12.2006, ako to vyplýva z ustanovenia § 240 ods. 1 a 2 zákona č. 233/1995 Z.z.. Keďže exekučné konanie bolo začaté pred 01.09.2005, pre ktoré konania právna úprava neustanovovala povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, súd sa nestotožnil s tvrdeniami navrhovateľa a návrh na začatie konania vyhodnotil ako nedôvodný.

Odhliadnuc od uvedeného súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora konal v predmetnej veci priebežne bez zbytočných prietáhov. Exekučný súd rozhodol o zmene exekútora bez zbytočného odkladu po tom, ako mu bola poskytnutá zo strany pôvodného exekútora súčinnosť, pričom poverenie pre nového exekútora nebolo vydané z dôvodu, že doposiaľ nie je s konečnou platnosťou vyriešená otázka ohľadne pripustenia zmeny v osobe súdneho exekútora v dôsledku riadne a včas podaných opravných prostriedkov zo strany pôvodného súdneho exekútora a z dôvodu prešetrovania pobytu povinnej osoby, ktorej sa nepodarilo doručiť súdne rozhodnutie do vlastných rúk.

Vo svetle vyššie uvedených skutočností, keďže súd nemal preukázanú existenciu prietáhov v predmetnom exekučnom konaní, t.j. nemal preukázaný nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol bez potreby vykonávania ďalšieho dokazovania (pokiaľ teda navrhovateľ navrhoval doplniť dokazovanie znaleckým posudkom, ktorý vyčíslil výšku vzniknutej škody v dôsledku skutočností uvádzaných v návrhu, súd považuje dokazovanie ohľadne preukázania výšky nároku za nadbytočné, keďže doposiaľ vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že samotný základ nároku nie je daný).

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcoví, ktorý mal vo veci plný úspech, právo na ich náhradu nepriznal, keď tento si v priebehu konania uplatnil náhradu trov konania, avšak v zákonnej lehote nijako nevyčíslil ich výšku a ani z obsahu spisu mu žiadne preukázateľné trovy nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.